

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.36/2022/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. június 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2022. február 17. napján kihirdetett 17.B.6/2021/35. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények folytatólagosan elkövetettek.

I n d o k l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 17.B.6/2021/35. számú, 2022. február 17. napján kihirdetett ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat hivatali vesztegetés elfogadása büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés], Terhelt3 III. r. vádlottat hivatali vesztegetés elfogadása büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés].

[2] Ezért I. r. vádlottat 500 napi tétel pénzbüntetésre, III. r. vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét I. r. vádlott esetében 1.000,-Ft-ban, III. r. vádlott esetében pedig 2.000,-Ft-ban állapította meg. Az I. r. vádlott esetében így kiszabott 500.000 Ft pénzbüntetés, a III. r. vádlott esetében így kiszabott 600.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére egyaránt 10 havi részletfizetést engedélyezett és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásról. Terhelt1 vádlott vonatkozásában 100.000,-Ft erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[3] Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntette [Btk. 294.§ (1) bekezdés], Terhelt3 III. r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], Terhelt4 IV. r. vádlottat 2 rb társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntette [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

[4] A törvényszék ítélete ellen az ügyész I. r. vádlott terhére súlyosításért, a pénzbüntetés kiszabása mellett felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, III. r. vádlott terhére a részfelmentés miatt további bűncselekmény tekintetében történő bűnösség megállapításáért és súlyosításért, a pénzbüntetés kiszabása mellett felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása, míg II. és IV. r. vádlottak terhére bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása végett, I. r. vádlott és védője felmentésért, III. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezésért, harmadlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.75/2022/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn akként, hogy a II. és IV. r. vádlottak terhére bejelentett fellebbezést a Be. 587. § (2) bekezdés első mondata alapján visszavonta, az I. r. és a III. r. vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása körében tartotta fenn.

[6] A Székesfehérvári Törvényszék 17.B.6/2021/35. számú ítélete Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak vonatkozásában 2022. április 7. napján jogerőre emelkedett. A fentiekre tekintettel a másodfokú felülbírálat nem terjed ki a II. r. és IV. r. vádlott cselekvőségére. A másodfokú felülbírálat ekként Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat érinti azzal, hogy annak nem tárgya a III. r. vádlottat érintő részfelmentés sem.

[7] A III. r. vádlott védője fellebbezésének elsőfokon előadott perbeszédével egyező írásbeli indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, harmadlagosan pedig enyhébb büntetés kiszabását kérte. A felmentés körében amellet érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a közterületfelügyelő bírságolási hatáskörét helytelen jogszabályértelmezés folytán nem jól értelmezte, ennek eredményeképpen tévesen állapította meg a „működésével kapcsolatban” illetve „hivatali kötelezettségét megszegve”, „hatáskörét túllépve” tényállási elem meglétét illetve hiányzik a célzat is amely a jogtalan előny ígéretéhez illetve adásához kapcsolódik, mivel a lefolytatott bizonyítás alapján álláspontja szerint csak arra lehet következtetni, hogy III. r. vádlott célja a közterülethasználati engedély megszerzése volt. Levezette, miért és milyen tények tekintetében volt szerinte tévedésben védence, mely ugyancsak a felmentése melletti érveként jött szóba és elemezte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Az enyhítésre irányuló fellebbezése körében az enyhítő körülmények nyomatékára hívta fel a figyelmet és az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezésére tett észrevételként hivatkozott arra, hogy az indokolatlan és védence számára méltánytalan hátrányt jelentene.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség fent megjelölt átiratában az elsőfokú ítélet ellen I. r. vádlott és védője felmentésért, III. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezését, harmadlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta.

[9] Utalt arra, hogy a felülbírálat I. és III. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű.

[10] Kifejtette álláspontját arról, hogy a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az általa megállapított tényállást megalapozottnak tartotta azzal, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[11] Hivatkozott arra, hogy a tényállás alapján a törvényszék helyes következtetést vont I. és III. r. vádlottak büntetőjogi felelősségére, nevezettek terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésével is egyetértett azzal az eltéréssel, hogy mivel folyamatosan fennálló kapcsolatról van szó, ugyanaz a személy (III. r. vádlott) többször ad előnyt ugyanannak a hivatalos személynek (I. r. vádlottnak), ekként a folytatólagosság törvényi előfeltételei is fennállnak.

[12] Amellett érvelt, hogy mivel nyomatékos közérdek fűződik a közélet tisztaságához, ezért az ilyen jogi tárgyat sértő cselekmények aktív és passzív elkövetőivel szemben is a törvény szigorának alkalmazása szükséges, mindezekre figyelemmel I. és III. r. vádlottakkal szemben felfüggesztett szabadságvesztés és pénzbüntetés kiszabását tartotta indokoltnak azzal, hogy III. r. vádlott esetében a pénzbüntetés egy napi tételének összegét nem indokolt a törvényi minimumot alig meghaladó mértékben megállapítani.

[13] Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett és azt indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére rótt bűncselekményeket folytatólagosan elkövetettnek minősítse, I. és III. r. vádlottakat a kiszabott pénzbüntetés mellett a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtönbüntetésre ítélje, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján meghatározott időtartamra függessze fel, a szabadságvesztés végrehajtása esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapítsa meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, III. r. vádlott esetében a pénzbüntetés egy napi tételének összegét emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[14] A nyilvános ülésen az ügyész fenntartotta az átiratában írtakat és azzal egyezően nyilatkozott a felülbírálat terjedelmével, az eljárási szabályok betartásával a tényállás megalapozottságával kapcsolatban. Rámutatott, hogy nem állapítható meg az elsőfokú bíróság részéről tényről tényre történő helytelen következtetés és az indokolási kötelezettségének is eleget tett a bíróság. teljesítésével. Utalt arra, hogy a polgármester és a jegyző vallomásaival kellett a törvényszéknek összevetnie a III. r. és IV. r. vádlottak vallomásait. Nem értett egyet tanú4 tanú vallomásának minősítésével, álláspontja szerint közvetett tanúként tett vallomása figyelembe vehető. A vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítését helyesnek találta azzal, hogy a folytatólagosság törvényi feltételei megvalósultak. Amellett érvelt, hogy a cselekmény tárgyi súlya indokolja a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását mindkét fellebbezéssel érintett vádlottnál azzal, hogy III. r. vádlott esetében magasabb napi tételszámú pénzbüntetés kiszabását is elengedhetetlennek tartotta. Indítványát az átiratban írtakkal egyezően tette meg.

[15] Az I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta fellebbezését és amellett érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelen jogi és ténybeli következtetést vont le, minden kétséget kizáróan nem bizonyított tények alapján állapította meg a védenccé felelősségét. Sérelmezte, hogy nincs az ügyben olyan közvetlen bizonyíték, amely egyértelműen alátámasztaná védenccé, a közvetett bizonyítékok esetében pedig hiányzik a jogszabály által megkövetelt zárt logikai lánc. Mindezekre tekintettel az I. r. vádlott felmentését kérte. A fellebbviteli főügyészség súlyosítási indítványára a védenccé mellett felhozható enyhítő körülményeket - különösen büntetlen előéletét – hangsúlyozta és másodlagosan a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[16] A III. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen az írásban benyújtott fellebbezése indokolásában írt érvek mentén kérte védenccé felmentését. Továbbra is arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem helytálló jogszabály értelmezésén alapul a felelősség megállapítása, tekintettel arra, hogy I. r. vádlottnak bírságolási lehetősége nem volt a túlsúlyos járművekkel kapcsolatban, a védenccé felelőssége tényállási elem hiányában kizárt, mivel tényállásszerű magatartáshoz a pénz átadásnak a hivatalos személy működésével kapcsolatban kellett volna történnie. Az I. r. vádlott hatáskörének hiánya miatt eseti -

döntésekre is hivatkozva - vitatta a vádbeli bűncselekmény megvalósulását. Mint büntethetőségi akadályra védence tévedésére is hivatkozott abban a körben, hogy I. r. vádlott tud-e segíteni neki az engedély megszerzésében. Mindezekre tekintettel elsődlegesen védence felmentését kérte. Másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását kérte az eljárás elhúzódása és III. r. vádlott büntetlen előélete miatt. A súlyosítás indokoltságát megalapozó további súlyosító körülmények megállapítására nem látott alapot, az ügyészi fellebbezésnek helyt adó bünteteskiszabás esetére védence előzetes mentesítését kérte.

[17] Terhelt3 III. r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt szólni.

[18] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált a fellebbezésekkel érintett I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[19] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[20] Ekként az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt.

[21] Az előkészítő ülés megtartására 2021. május 18. napján került sor. Az elkészítő ülésen a vádlottak nem ismerték be a vád szerint bűnösségüket. Az ezt követően 2021. június 17. napjára kitűzött tárgyaláson a bíróság kihallgatta a vádlottakat, akik felelősségüket akkor sem ismerték el, vallomást nem tettek, III. r. és IV. r. vádlott írásbeli vallomást csatoltak. A bíróság ismertette a nyomozás során tett gyanúsítottai vallomásaikat, tanúként hallgatta ki tanú5t, tanú4t, tanú3t, tanú6t, tanú7t, az ügyben felmerült egyéb releváns iratokat, így az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

[22] A törvényszék nemcsak feltárta a lehetséges bizonyítékokat, azokat be is mutatta, számba vette, hogy azok milyen bizonyító erővel rendelkeznek, a vallomásokat és egyéb bizonyítékokat értékelte is, melynek során logikai hiba nem volt feltárható. A bíróság elemezte a vádlotti védekezéseket, elemezte a tanúk vallomásait és a becsatolt iratokat, ezeket egységben szemlélte

[23] A bizonyítékok értékelése körében a III.r. vádlott védője által hivatkozott BH 2021. 35. eseti döntéssel kapcsolatban hivatkozik az ítéltábla, hogy a Kúria ezen határozatában arra mutatott rá, hogy a közvetett bizonyítékok zárt logikai láncolata nem formállogikai láncolatot jelent, azaz nem feltétel, hogy a legapróbb részletek bizonyítva legyenek. Ha ez így

lenne, akkor már az azt jelentené, hogy nem közvetett, hanem közvetlen bizonyítékokról van szó.

[24] A vesztegetéses ügyekre leggyakrabban az jellemző, hogy nem bizonyíték gazdagok, figyelemmel arra, hogy mind a passzív, mind az aktív vesztegető érdeke, hogy a cselekmény titokban maradjon. Amennyiben mégis kiderül a bűncselekmény elkövetése rendszerint közvetett bizonyítékokból állapítható meg a tényállás.

[25] Jelen ügyben a bíróság bemutatta a III. r. és IV. r. vádlottak vallomásait, valamint tanú5 tanú vallomásainak összevetése során az I. fokú bíróság indokát adta annak, hogy a vallomások közül miért fogadta el a tanú következetes vallomását, arra nézve is, hogy a IV. r. vádlott mit mondott el neki a történekről. A tanú vallomása végig egyező volt az eljárás során és azt részben a vádlotti vallomások is alátámasztották, azzal az eltéréssel, hogy a vádlottak magukat kívánták a felelősség alól kivonni. tanú5 vallomásában elmondta, hogy miként vették fel a kapcsolatot az I. és III.r. vádlottak, illetve azt is, hogy mekkora pénzösszeg átadására került sor a III.r. vádlott részéről az I.r. vádlottnak. Ugyanakkor a tanú arra is rámutatott, hogy a IV. r. vádlott által írt úgymond névtelen bejelentés másról szólt, mint amit a IV. r. vádlottal beszéltek. Ezen beadványból ugyanakkor az körvonalazódik, hogy a közterület felügyelők védelmi pénzt szednek, a büntetés kiszabásának elkerülése érdekében. Ebből az következik, hogy a III. és IV. r. vádlottak tisztában voltak azzal, hogy az I.r. vádlott jogellenesen kért pénzt az ügymenetért. Alátámasztja ezt az a tény is, hogy a III.r. vádlott a második részlet, 80.000 Ft. után saját vallomása szerint is mérges volt, illetve mondta az I.r. vádlottnak, hogy felejtse el. Amennyiben a III. r. vádlott a jogszabályok által meghatározott utat járta volna, a mérgeződésre nem lett volna oka, hiszen tudomása szerint Település1n is díjat kellett fizetni, továbbá nem kellett volna őt „elfelejteni”. Mindezen túl a III.r. vádlott állami tisztviselőként tisztában kellett legyen azzal, hogy a hatósági eljárások díjait nem készpénzben, átvételi elismervény nélkül kell kifizetni és nem is a helyszínen. A fizetendő díjat, az azt kiszabó határozat állapítja meg, és vagy utalással, vagy csekken fizethető be.

[26] Ahogy az I. fokú bíróság rámutatott ezen túlmenően tanú4 tanúvallomásából is az következett, hogy miután felhívta a figyelmét a III.r. vádlottnak arra, hogy vesztegetés estén az aktív vesztegető is büntetendő, az eljárás megszüntetését akarta, amelyre már nem volt lehetőség a folyamatban lévő büntetőeljárás miatt.

[27] A helyesen mérlegelt bizonyítékokból alappal következtetett az elsőfokú bíróság az I.r és III.r. vádlott szándékára, miszerint az I.r. vádlott pénzt szeretett volna kapni a III.r. vádlottól annak érdekében, hogy kötelezettségének ne tegyen eleget, míg a IV. r. vádlott a hivatalos eljárást akarta kikerülni és meggyorsítani ezzel a megoldással.

[28] A felmentésre irányuló vádlotti és védelmi fellebbezés mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelő tevékenységét támadja, a bizonyítékok újraértékelésére irányul. A másodfokú eljárásban a logikai hibáktól mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezés e körben eredményre nem vezethetett, így az ítéltábla azt nem találta alaposnak.

[29] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt

megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[30] A védelem által hivatkozott azon körülménnyel kapcsolatban, hogy I. r. vádlottnak nem volt bírságolási jogköre a bíróság röviden a következőkre mutat rá, ezzel pontosítva a jogi indokolást.

[31] A meghatározott össztömeget, tengelyterhelést, tengelycsoport-terhelést és méretet meghaladó járművek közlekedéséről szóló 36/2017. (IX.18.) NFM rendelet 2. § -a meghatározza a túlsúlyos és túlméretes járművek fogalmát. A 3.§ (1) bekezdésében pedig rögzíti, hogy a 2.§-ban gépjárművek kizárólag közútkezelői hozzájárulással közlekedhetnek. Ezen előírásról a III. r. vádlott tudomással bírt, hiszen Településln hasonlóval találkozott, valamint tanú3 tanú fel is hívta erre a figyelmét. Nyilvánvalóan következik ebből, hogy a III.r. vádlott ezért akarta, hogy az építkezéshez közlekedő járművek gond nélkül behajthassanak a telkéhez. A hozzájárulás megadásáról akkori jogszabályok szerint valóban a közútkezelő határozhatott.

[32] Téves azonban a védelem hivatkozása arra, hogy a közterületfelügyelő nem járhatott el ezen ügyekben és csak a KRESZ szabályszegések esetén bírságolhatott. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 17/A§ szerint a felügyelő a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvényben meghatározott összes közlekedési szabályszegés esetén jogosult a törvény 20. § (4a) és (4b) pontja szerinti bírság kiszabására. A közúti közlekedésről szóló törvény 20. § (1) bekezdés h) pontja utal a túlsúlyos járművekre, j) pont a nehéz tehergépkocsik közlekedési korlátozására, kg) pont a behajtási tilalomra, korlátozott övezetre, kötelező haladási irányra, mint amelyek megsértői bírság fizetésére kötelezhetők. A 20.§ (2) bekezdés a közterület-felügyelőt is feljogosítja bírságolással kapcsolatos eljárásra, a (11) bekezdés f) pontja visszautalva a kg) pontra a közterület-felügyelőt nevesíti is.

[33] A pénz átadása tekintetében a III. r. védője hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott hivatalos működésével összefüggésben történt-e. Az e körben általa felhozott BH 2014.100. számon közzétett BfvI.444/2013/20. számú határozatban a Kúria olyan adóhatósági dolgozók ügyében mondta ki, hogy cselekményükkel nem a hivatali vesztegetés büntettét, hanem más bűncselekményt követtek el, akik - hatáskörükön túllépve - tehetős adóalanyok tekintetében keltették azt a látszatot, hogy velük szemben vagyonosodási vizsgálat indult és annak számukra kedvező lezárása érdekében fiktív jegyzőkönyveket és határozatokat készítenek, majd mindezek ellenértékéért jelentős mennyiségű készpénzhez jutnak, a tévedésbe ejtett sértettektől. Ez esetben nem is indult adóhatósági eljárás, a terheltek megtévesztő magatartás tanúsítottak és jogkörük sem volt eljárni, szemben I. r. vádlottal, akinek volt hatásköre az ellenőrzésre.

[34] A védelem által hivatkozott másik ügy, a Bhar.III.1.437/2015/9. számú eseti döntés tényállásából az tűnik ki, hogy a munkaügyi felügyelők előzetes értesítése az ellenőrzés előtt a jogszabályoknak megfelelt, a hibák kijavítása nem hivatali helyzettel visszaélést valósított meg.

[35] Az ugyancsak a védelem által hivatkozott EBH 2010.2208 számú eseti döntésben leírt esetben - ahogy a III.r. vádlott védője is írta - olyan ügyben járt el a terhelt, ami nem volt összefüggésben hivatali működésével. Ez viszont a fenti jogszabályok tükrében nem mondható el az I.r. vádlottról, hiszen közterület felügyelőként feladata volt az ellenőrzés. Az a körülmény pedig, hogy az I.r. vádlott egy büntetést sem szabott ki közterület felügyelőként, még nem jelenti azt, hogy ne tehetette volna.

[36] A III. r. vádlott védőjének beadványa [29] bekezdésben írtakra rámutat az ítéltábla, hogy a bírságot végső soron a III. r. vádlottnak kellett volna fizetnie, ahogy arra tanú3 tanú is vallomást tett.

[37] Az ítéltábla álláspontja szerint a III. r. vádlott tévedésre hivatkozása sem megalapozott. A III.r. vádlott valóban tévedésben volt, de nem abban tévedett, hogy az I. r. vádlott részére a vesztegetési összeg átadása jogtalan lenne, hanem abban, hogy mennyibe kerül a behajtási engedély elintézése. A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen Ő a hivatali ügymenetet kívánta megkerülni, és tudomása szerinti összeget kifizetni, amely miatt csak azért lehetett saját elmondása szerint mérges, mert így akkora összeget fizetett, mint Településln kértek. Nem az engedély volt a fontos számára, hanem az, hogy a gépjárművek bírság nélkül közlekedhessenek és ezért nem a hivatalos utat választotta. Az a körülmény, hogy a gyorsabb ügymenet miatt vagy más miatt választotta ezt a lehetőséget a III. r. vádlott, az a tényállás megvalósulása szempontjából irreleváns.

[38] Az kétségtelen, hogy a közterületfelügyelők nem voltak engedélyező hatóság, de ahogy az a tényekből kiténik nem is kellett írásos engedély a III.r. vádlottnak, hiszen az első 20.000,-Ft után minden okirat nélkül adott további 80.000 Ft-ot az olajozott ügymenetért. Eképpen a célzatosság megállapítható a III. r. vádlott terhére, az I.r. vádlott kérésére. Az, hogy a közterületfelügyelők segítségét kérte a III. r. vádlott - ahogy maga a védelem hivatkozik rá - is azt mutatja, hogy nem a hivatalos eljárás volt a célja a III. r. vádlottnak. Az I.r. és a III. r. vádlottak céljáról, motivációjáról tanú5 tanú vallomásából aggálytalan következtetést vont le a törvényszék. A „másként is el lehet intézni” mást sem jelenthet, mint a hivatalostól eltérő utat, amelynek ára van.

[39] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le az I. r. és a III. r. vádlott bűnösségére is, a terhükre megállapított bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak azzal, hogy az folytatólagosan elkövetett.

[40] A Btk. 6. § (2) bekezdés szerint folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. Tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott kétszer is (többször) ugyanannak a hivatalos személynek adott előny egységes akaratelhatározással, a folytatólagosság törvényi feltételei ekként fennállnak.

[41] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen és teljeskörűen feltárta.

[42] A vádlottak terhére rótt bűncselekményt 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 3 év. A Btk. 82. § (1) bekezdése szerint a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú. Ekként a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja szerint, ha a büntetési tétel alsó határa egyévi szabadságvesztés, helyett rövidebb tartamú szabadságvesztést lehet kiszabni, illetve a (3) bekezdés alapján szabadságvesztés helyett elzárás, közérdekű munka vagy pénzbüntetés, illetve e büntetések egymás mellett is kiszabhatóak.

[43] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[44] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítással, hogy az I. r. és a III. r. vádlottal szemben is elegendő pénzbüntetés kiszabása.

[45] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés az arányos, szükséges és elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához. Egyetértett az ítéltábla a törvényszék által megállapított napi tétel szám meghatározásával és az egy napi tételnek megfelelő összeg megállapításával is.

[46] A z I. r. és a III. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény valóban kiemelkedően társadalomra veszélyes cselekmény, annak konkrét tárgyi súlyára tekintettel azonban nem szükséges súlyosabb büntetés kiszabása. Ekként az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezése sem vezethetett eredményre.

[47] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek. Törvényes és megalapozott a vagyonelkobzás alkalmazása is I. r. vádlott esetében a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont alapján.

[48] Az ítélet jogi indokolása az ítéltábla által leírtakon túlmenően helyes.

[49] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2022. február 17. napján kihirdetett 17.B.6/2021/35. számú ítéletét Be. 605.§ (1) bekezdés alapján a folytatólagos elkövetés megállapításával Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

[50] Az ítéltábla határozata a Be. 605. § (4) bekezdés alapján rövidített indokolást tartalmaz.

Győr, 2022. június 1.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Polgár András sk.
bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen végzése és azzal a Székesfehérvári Törvényszék 2022. február 17. napján kelt 17.B.6/2021/35. számú ítélete 2022. június 1. napján Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. június 1.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke